

Wet op de inkomstenbelasting 1958

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan:

- a. een ontwerp-Wet op de inkomstenbelasting 1958;
- b. een ontwerp-Wet op de vermogensbelasting 1958;
- c. een ontwerp-Wet op de loonbelasting 1958.

De toelichtende memoriën, die de Wetsontwerpen vergezellen, bevatten de gronden waarop zij rusten.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 2 december 1958.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 door een meer overzichtelijke en op verschillende punten herziene wettelijke regeling te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Belastingplicht

Artikel 1. Onder de naam „inkomstenbelasting” wordt een directe belasting geheven, waaraan zijn onderworpen de natuurlijke personen die:

- a. binnen het Rijk wonen (binnenlandse belastingplichtigen);
- b. niet binnen het Rijk wonen en binnenlands inkomen genieten (buitenlandse belastingplichtigen).

Artikel 2. 1. Hij die het Rijk metterwoon heeft verlaten en binnen een jaar nadien metterwoon terugkeert zonder inmid- dels in een der andere delen van het Koninkrijk of op het grondgebied van een andere Mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht binnen het Rijk te hebben gewoond.

2. De buiten het Rijk verblijf houdende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn bij hem inwonende echtgenote en minderjarige kinderen worden geacht binnen het Rijk te wonen.

HOOFDSTUK II

Voorwerp van de belasting bij binnenlandse belastingplichtigen

AFDELING I

Inkomen

Artikel 3. 1. Ten aanzien van binnenlandse belastingplichtigen wordt de belasting geheven naar het belastbare inkomen.

2. Belastbaar inkomen is het in een kalenderjaar genoten inkomen verminderd met de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen.

3. Inkomen is het onzuivere inkomen verminderd met de persoonlijke verplichtingen, de buitengewone lasten en de aftrekbare giften.

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Artikel 4. 1. Het onzuivere inkomen bestaat uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige geniet als:

- a. winst uit onderneming;
- b. zuivere inkomsten uit arbeid, uit vermogen of uit anderen hoofde;
- c. winst uit vervreemding van niet tot het vermogen van een onderneming behorende aandelen in, of winstbewijzen van een vennootschap waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft.

2. Leidt de berekening van winst uit onderneming of van zuivere inkomsten tot een negatief bedrag, dan vinden de bepalingen van dit hoofdstuk overeenkomstige toepassing met betrekking tot dit negatieve bedrag.

Artikel 5. 1. De bestanddelen van het belastbare inkomen van een gehuwde vrouw worden aangemerkt als bestanddelen van het belastbare inkomen van haar man, tenzij de echtgenoten duurzaam gescheiden leven.

2. De krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleende bestanddelen van het inkomen, andere dan zuivere inkomsten uit vermogen en persoonlijke verplichtingen, worden aangemerkt als bestanddelen van het inkomen van dat kind.

3. De zuivere inkomsten uit vermogen en de persoonlijke verplichtingen van een minderjarig kind voor hetwelk de belastingplichtige kinderafrek geniet, worden aangemerkt als bestanddelen van het inkomen van die belastingplichtige.

AFDELING 2

Winst uit onderneming

Artikel 6. 1. Winst uit onderneming geniet hij voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, daaronder begrepen hij die, anders dan als aandeelhouder, medegerechtigd is tot het vermogen van een onderneming.

2. Waar in deze wet wordt gesproken van onderneming wordt daaronder mede verstaan het zelfstandig uitgeoefende beroep.

Artikel 7. Winst is het bedrag van de gezamenlijke voordelen die, onder welke naam en in welke vorm ook, worden verkregen uit onderneming.

Artikel 8. Tot de winst behoren niet:

- a. voordelen uit bosbedrijf voor zover binnen het Rijk uitgeoefend, met dien verstande dat de exploitatie van hakhout niet tot het bosbedrijf wordt gerekend;
- b. voordelen verkregen door het prijsgeven van niet voor verwezenlijking vatbare rechten door schuldeisers, voor zover deze voordelen de som van het verlies dat overigens mocht zijn geleden en de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen overtreffen;
- c. voordelen behaald met of bij het staken van een onderneming tot een bedrag van f 7 500.

Artikel 9. De in een kalenderjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen.

Artikel 10. 1. De afschrijving op zaken welke voor het drijven van een onderneming worden gebruikt (bedrijfsmiddelen), wordt jaarlijks gesteld op het gedeelte van de nog niet afgeschreven aanschaffings- of voortbrengingskosten dat aan het kalenderjaar kan worden toegerekend.

2. De werkelijke aanschaffings- of voortbrengingskosten van voorwerpen van geringe waarde, welke aanschaffings- of voortbrengingskosten gewoonlijk tot de lopende uitgaven van een onderneming worden gerekend, worden in het kalenderjaar van aanschaffing of voortbrenging ineens afgeschreven.

3. Een derde van de aanschaffings- of voortbrengingskosten van een bedrijfsmiddel kan willekeurig, mits vervroegd, worden afgeschreven.

4. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken:

- a. de in het derde lid bedoelde afschrijving per kalenderjaar in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;
- b. de in het derde lid bedoelde afschrijving in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Artikel 11. 1. Ingeval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan f 3 000 in bedrijfsmiddelen wordt geïnvesteerd, wordt acht percent van het investeringsbedrag ten laste gebracht zowel van de winst over dat jaar als van de winst over het daaropvolgende jaar, mits de belastingplichtige voor zijn onderneming regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Onder investeren wordt verstaan het voldoen aan verplichtingen welke zijn aangegaan ter zake van de aanschaffing of de verbetering van een bedrijfsmiddel, zomede het maken van voortbrengingskosten van een bedrijfsmiddel, voor zover die verplichtingen en kosten op de belastingplichtige drukken.

2. Ingeval in een kalenderjaar tegen overdrachtsprezen tot een bedrag van meer dan f 3 000 zaken worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprezen een gelijk percentage, als ter zake van de investering in die zaken op de voet van het eerste lid ten laste van de winst over de aldaar genoemde jaren kon worden gebracht, ten bate gebracht zowel van de winst over dat jaar als van de winst over het daaropvolgende jaar. Bijtelling heeft slechts plaats voor zover de vervreemding plaats vindt binnen tien jaar na de aanvang van het kalenderjaar waarin de investering heeft plaatsgevonden.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend gronden — daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen —, woonhuizen — daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden —, personenautomobielen welke niet bestemd zijn voor het beroepsvervoer over de weg, effecten, goodwill, vorderingen, voorwerpen van geringe waarde omschreven in artikel 10, tweede lid, en door de belastingplichtige aan te wijzen bedrijfsmiddelen. Onder personenautomobielen worden verstaan automobielen welke zijn ingericht voor het vervoer van niet meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen.

4. Het onttrekken van een bedrijfsmiddel aan de onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld, met dien verstande dat alsdan de waarde welke aan het bedrijfsmiddel in het economische verkeer kan worden toegekend, als overdrachtsprezen in aanmerking wordt genomen.

5. Ingeval na het kalenderjaar waarin een investering heeft plaats gevonden, met betrekking tot die investering een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, wordt zulks met vervreemding van een bedrijfsmiddel gelijkgesteld. Ingeval na het kalenderjaar waarin een vervreemding heeft plaats gevonden met betrekking tot de overdrachtsprezen een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, wordt zulks met het investeren in een bedrijfsmiddel gelijkgesteld. Alsdan geldt het bedrag van de vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprezen, onderscheidenlijk als investeringsbedrag.

6. Buiten aanmerking blijven:

a. verplichtingen aangegaan tussen bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie;

b. verplichtingen aangegaan tussen gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijksgemeenschap waartoe het bedrijfsmiddel behoort;

c. verplichtingen aangegaan tussen degene die voor ten minste een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennoot-

schap, welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en deze vennootschap. Voor bepaalde gevallen kan Onze Minister bepalen dat de vorige volzin geen toepassing vindt.

7. Een bijtelling wordt niet hoger gesteld dan de som van de verminderingen in het kalenderjaar zelf en in de vorige kalenderjaren, nadat die som is verminderd met de reeds toegepaste bijtellingen.

8. In geval van het staken van een onderneming, alsmede in het in artikel 16 bedoelde geval, worden de verminderingen en de bijtellingen ingevolge het eerste en het tweede lid voor het geheel in aanmerking genomen in het kalenderjaar van staking, onderscheidenlijk in het in artikel 16 bedoelde kalenderjaar.

9. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken:

a. de verminderingen ingevolge het eerste lid in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;

b. de verminderingen ingevolge het eerste lid in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Artikel 12. Zolang de belastingplichtige voor zijn onderneming regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen kunnen de reserves genoemd in de artikelen 13 en 14 worden gevormd. Houdt de belastingplichtige op aldus boek te houden, dan worden die reserves opgenomen in de winst van het laatste kalenderjaar met regelmatige boekhouding.

Artikel 13. Bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke plegen te worden verzekerd, doch niet verzekerd zijn.

Artikel 14. 1. Ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een lichamelijk, niet in artikel 10, tweede lid, bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van een lichamelijk bedrijfsmiddel hetwelk in meer dan vijf jaren pleegt te worden afgeschreven, de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreft, kan bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verloren gegane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

2. De op de voet van het eerste lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

3. Voor toepassing van artikel 10, derde en vierde lid, blijft de vermindering van de kosten van vervanging of herstel ingevolge het eerste lid buiten aanmerking; het bedrag van die vermindering wordt geacht naar gelang van de op de voet van artikel 10, derde en vierde lid, mogelijke afschrijvingen te zijn afgeschreven.

Artikel 15. 1. Bij het staken van een onderneming door het overlijden van degene voor wiens rekening zij wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 11, het vermogen van die onderneming geacht op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

2. Bij ontbinding van een huwelijksgemeenschap waartoe het vermogen van een onderneming behoort, anders dan door het overlijden van degene voor wiens rekening de onderneming

wordt gedreven, wordt het aandeel in dat vermogen dat op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip krachtens huwelijksvermogensrecht toekomt aan de echtgenoot van hem voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, geacht op dat tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

3. De voorgaande leden vinden geen toepassing met betrekking tot de bestanddelen van het vermogen van de onderneming, waarmede een of meer dergenen aan wie zij krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomen, de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, mits bij de aangifte waarin begrepen is het belastbare inkomen van degene wiens onderneming rechtstreeks wordt voortgezet, de gezamenlijke belanghebbenden zulks schriftelijk verzoeken en daarbij tevens aanwijzen degenen die de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten. Alsdan worden zij die de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, ieder voor zijn gedeelte, voor het bepalen van de winst van de onderneming, geacht in de plaats te zijn getreden van degene wiens onderneming rechtstreeks wordt voortgezet.

Artikel 16. Voordelen uit onderneming welke niet reeds op de voet van de artikelen 9 tot en met 15 in aanmerking zijn genomen, worden gerekend tot de winst van het kalenderjaar waarin degene voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, ophoudt uit de onderneming binnen het Rijk belastbare winst te genieten. Voor de toepassing van artikel 11 worden alsdan de bedrijfsmiddelen geacht aan de onderneming te zijn onttrokken.

Artikel 17. Ingeval een niet in de vorm van een naamloze vennootschap gedreven onderneming wordt omgezet in een wel in zodanige vorm gedreven onderneming kan Onze Minister, mits de oprichters van de naamloze vennootschap in het aandelenkapitaal geheel of nagenoeg geheel in dezelfde verhouding gerechtigd zijn als in het vermogen van de omgezette onderneming, op verzoek van de belastingplichtige en onder nadere, door hem te stellen voorwaarden beslissen, dat voor het bepalen van de uit die onderneming in het kalenderjaar van omzetting genoten winsten de onderneming geacht wordt niet te zijn gestaakt.

Artikel 18. 1. Zolang de belastingplichtige voor zijn onderneming regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, mag de winst worden bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, indien de aard van de onderneming dit rechtvaardigt. Alsdan treedt het boekjaar in de plaats van het kalenderjaar.

2. De winst van een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar wordt beschouwd als winst van het kalenderjaar waarin het boekjaar is geëindigd.

3. Een boekjaar van meer dan twaalf maanden wordt gesplitst in twee, elk als een afzonderlijk boekjaar aan te merken, gedeelten, waarvan het eerste twaalf maanden omvat, mits bij deze splitsing de twee gedeelten in verschillende kalenderjaren eindigen. De winst van het eerste gedeelte wordt door schatting bepaald; aan het tweede gedeelte wordt de rest van de winst van het boekjaar toegerekend.

AFDELING 3

Zuivere inkomsten

Artikel 19. Zuivere inkomsten zijn de inkomsten verminderd met de aftrekbare kosten.

Artikel 20. 1. Inkomsten uit arbeid zijn alle niet als winst aan te merken voordelen die worden genoten:

a. uit dienstbetrekking, hetzij als loon, hetzij als fooien en dergelijke prestaties van derden voor zover Onze Minister heeft bepaald dat zij niet tot het loon behoren;

b. uit niet in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en diensten, daaronder begrepen onderverhuring en het houden van kostgangers, alsmede het produktief maken, of vervreemden van een auteursrecht of een octrooi door de auteur of de uitvinder zelf.

2. De begrippen loon en dienstbetrekking worden opgevat overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de loonbelasting.

Artikel 21. Inkomsten uit vermogen zijn alle niet als winst of als inkomsten uit arbeid aan te merken voordelen die worden getrokken uit onroerende en roerende goederen en uit rechten die niet op goederen zijn gevestigd.

Artikel 22. 1. Tot de inkomsten uit vermogen behoren:

- a. rente als disconto genoten;
- b. rente begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
- c. rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering, indien ter zake van de verzekering een koopsom is voldaan;
- d. premies uitgekeerd op premie-obligaties;
- e. hetgeen bij liquidatie op aandelen wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal;
- f. hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van aankoof of inkoop daarvan;
- g. termijnen van lijfrenten en andere in rechte vorderbare, al dan niet van het leven afhankelijke, periodieke uitkeringen en verstrekkings, voor zover zij niet van publiekrechtelijke aard zijn of rechtstreeks voortvloeien uit het familierecht.

2. Onze Minister kan regelen geven betreffende:

- a. de gelijkstelling van polissen van levensverzekering waarop een kapitaal verzekerd is dat uitsluitend kan worden aangewend tot aankoop van een of meer lijfrenten, met polissen van lijfrente;
- b. de mogelijkheid om, indien de ontbinding van een overeenkomst van levensverzekering gepaard gaat met het sluiten van een nieuwe overeenkomst in plaats van de eerste, de nieuwe overeenkomst als een voortzetting van de eerste te beschouwen.

Artikel 23. Tot de inkomsten uit vermogen behoren niet:

- a. voordelen, getrokken uit roerende goederen, andere dan woonschepen, voor zover deze in eigen gebruik zijn;
- b. uitkeringen en verstrekkings als bedoeld in artikel 22, eerste lid, letter g, indien de genietter bloed- of aanverwant van de schuldenaar is in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde voor een prestatie vormen.

Artikel 24. 1. Onder kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering worden begrepen afkoopsommen, teruggaven van verschuldigd betaalde premies, alsmede uitkeringen die in een vaststaand aantal termijnen plaatsvinden.

2. Onder het voldaan zijn van een koopsom wordt begrepen het verschuldigd zijn van periodieke premies over een tijdvak dat niet langer is dan vijf jaren, alsmede het betaald zijn van wisselende periodieke premies, waarvan de hoogste meer bedraagt dan het tienvoud van de laagste premie welke bij de overeenkomst is voorzien.

3. Het bedrag van de rente, begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering, wordt voor elk jaar van de looptijd van de verzekering gesteld op anderhalf percent van de verzekerde som, met dien verstande, dat niet meer dan vijftwintig jaren van de looptijd in aanmerking worden genomen.

Artikel 25. 1. Ingeval van uitreiking van aandelen aan aandeelhouders wordt de nominale waarde als dividend beschouwd voor zover niet blijkt dat storting heeft plaats gevonden of zal plaats vinden. Bijschrijving op aandelen wordt met uitreiking van aandelen gelijkgesteld.

2. Gehele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandelen is gestort, wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien

en voor zover er zuivere winst is, tenzij tevoren het maatschappelijke kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet, door wijziging van de akte van oprichting dienovereenkomstig is verminderd.

Artikel 26. 1. Inkomsten uit anderen hoofde zijn de niet als winst, als inkomsten uit arbeid of als inkomsten uit vermogen aan te merken periodieke uitkeringen en verstrekkings welke:

- a. van publiekrechtelijke aard zijn;
- b. rechtstreeks voortvloeien uit het familierecht, voor zover zij niet afkomstig zijn van bloed- of aanverwanten in de rechte linie of de tweede graad der zijlinie;
- c. gedaan worden door rechtspersonen, voor zover zij niet in rechte vorderbaar zijn.

2. Met betrekking tot de Algemene Kinderbijslagwet worden in plaats van de uitkeringen de aanspraken in aanmerking genomen.

Artikel 27. 1. Tot de inkomsten behoort mede hetgeen genoten wordt ter vervanging van gederfde of te derven inkomsten.

2. Tot de inkomsten uit arbeid behoort mede hetgeen genoten wordt ter zake van het staken of het nalaten van werkzaamheden en diensten.

3. Tot de inkomsten uit vermogen behoort mede hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden, ontvangen wordt boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal. Deze bepaling geldt niet, indien de verkrijger binnenlands belastingplichtige is en de verkregen aandelen geen deel uitmaken van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming.

4. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing in geval de aldaar bedoelde aandelen in het vermogen van een onderneming worden gebracht. Alsdan worden de aandelen geacht te zijn vervreemd tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

Artikel 28. Voor zover inkomsten uit vermogen of uit anderen hoofde bestaan in een recht dat periodieke opbrengsten oplevert (stamrecht), worden slechts deze opbrengsten en niet het er aan ten grondslag liggende recht tot het inkomen gerekend.

Artikel 29. 1. Inkomsten worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

- a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel
- b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.

2. Onze Minister kan met betrekking tot buiten het Rijk verkregen inkomsten een van het eerste lid afwijkende regeling treffen.

Artikel 30. 1. Niet in geld genoten inkomsten worden in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat, indien die inkomsten niet te gelde kunnen worden gemaakt, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

2. Onze Minister kan nadere regelen geven nopens de waardering van aanspraken en van andere niet in geld genoten inkomsten.

Artikel 31. 1. Aftrekbare kosten zijn de op de inkomsten drukkende kosten tot verwerving, inning en behoud daarvan, de op de inkomsten rustende lasten en de afschrijvingen op goederen welke tot het verwerven van de inkomsten dienen.

2. Tot de aftrekbare kosten behoren:

- a. kosten nodig voor het vervullen van meer dan één dienstbetrekking;

b. kosten van verzekering van goederen welke tot het verwerven van de inkomsten dienen;

c. kosten van vermogensbeheer.

3. Onze Minister kan regelen geven betreffende de in het eerste lid bedoelde afschrijvingen.

Artikel 32. Het bedrag van de aftrekbare kosten drukende op de aan de loonbelasting onderworpen inkomsten en op inkomsten uit dienstbetrekking die niet aan de loonbelasting zijn onderworpen wordt niet lager gesteld dan f 120. Dat bedrag wordt verhoogd tot f 240, indien deze inkomsten mede van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opkomen.

Artikel 33. 1. Aftrekbare kosten worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

2. Onze Minister kan voor aftrekbare kosten betrekking hebbende op buiten het Rijk verkregen inkomsten een van het eerste lid afwijkende regeling treffen.

AFDELING 4

Winst uit vervreemding van aandelen of winstbewijzen

Artikel 34. 1. Winst uit vervreemding van niet tot het vermogen van een onderneming behorende aandelen in, of winstbewijzen van een vennootschap waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft, is het niet als inkomsten uit vermogen aan te merken voordeel genoten bij de vervreemding van zodanige aandelen in, of winstbewijzen van een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld. Het voordeel wordt gesteld op het bedrag waarmede de overdrachtsprijs, verminderd met de overdrachtskosten, de kosten van verkrijging te boven gaat.

2. Als vervreemding wordt mede beschouwd het brengen van zodanige aandelen of winstbewijzen in het vermogen van een onderneming. In dit geval geldt als overdrachtsprijs de waarde welke ten tijde van de inbreng aan de aandelen of winstbewijzen in het economische verkeer kan worden toegekend.

3. De kosten van verkrijging van aan een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen worden gesteld op de waarde welke ten tijde van de onttrekking daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

4. Met betrekking tot een schenking van aandelen of winstbewijzen worden onderscheidenlijk de overdrachtsprijs voor de schenker en de kosten van verkrijging voor de begiftigde gesteld op de waarde welke ten tijde van de schenking daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

5. Met betrekking tot krachtens erfrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen gelden als kosten van verkrijging die, welke gelden voor de erflater.

6. Met betrekking tot krachtens huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen gelden als kosten van verkrijging die, welke gelden voor hem die de aandelen of winstbewijzen ten huwelijk aanbracht of staande huwelijk verkreeg.

7. Een aanmerkelijk belang is aanwezig indien de vervreemder, hetzij alleen, hetzij te zamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie, in de loop van de laatste vijf jaren voor meer dan een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is geweest.

AFDELING 5

Bijzondere bepalingen

Artikel 35. 1. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden ook dan niet als kosten van een onderneming of

als aftrekbare kosten aangemerkt, ingeval zij tevens worden gedaan in het belang van de onderneming of van enige werkzaamheid van de belastingplichtige.

2. Kosten, met inbegrip van afschrijvingen, verbonden aan het houden van een personenautomobil blijven, tenzij blijkt dat de automobil uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten behoeve van een onderneming of tot het verwerven van inkomsten wordt gebruikt, tot een bedrag van ten minste tien percent van de catalogusprijs van de automobil bij het bepalen van winst en zuivere inkomsten buiten aanmerking. Heeft een werknemer de beschikking over een personenautomobil, van welcher kosten, met inbegrip van afschrijvingen, de werkgever meer draagt dan het bedrag dat gevonden wordt door die kosten te verminderen met tien percent van de catalogusprijs van de automobil, dan wordt ten minste dat door de werkgever gedragen meerdere tot het loon gerekend, tenzij blijkt dat de automobil uitsluitend of nagenoeg uitsluitend voor de vervulling van de dienstbetrekking wordt gebruikt.

Artikel 36. Tot de kosten van een onderneming of tot de aftrekbare kosten behoren niet de wegens genoten winst of inkomsten ingehouden of nagheven loonbelasting en dividendbelasting. Evenmin behoren daartoe belastingen, die buiten het Rijk in enige vorm naar de winst of het inkomen worden geheven, indien voor de belastingplichtige te diër zake een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.

AFDELING 6

Persoonlijke verplichtingen, buitengewone lasten en aftrekbare giften

Artikel 37. 1. Persoonlijke verplichtingen zijn:

a. termijnen van pensioenen;

b. termijnen van lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld zijn in de artikelen 22, eerste lid, letter g, en 26, voor zover zij niet vallen onder artikel 23, letter b;

c. renten van schulden, kosten van geldleningen daaronder begrepen;

d. premies voor lijfrenten en voor onder artikel 22, eerste lid, letter g, vallende periodieke uitkeringen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval, alsmede premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 623) en de Algemene Kinderbijslagwet.

2. Premies voor lijfrenten komen slechts in aanmerking tot een bedrag van ten hoogste f 3 600.

3. Met betrekking tot de persoonlijke verplichtingen vindt artikel 33 overeenkomstige toepassing.

Artikel 38. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

a. tot voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, voor wie geen kinderaftrek wordt genoten, en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, met dien verstande dat uitgaven ter zake van ziekte, invaliditeit en bevalling slechts in aanmerking worden genomen voor zover zij meer bedragen dan twee percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen;

c. ter zake van zijn opleiding of studie voor een beroep, indien de uitgaven meer dan f 200 bedragen.

2. De buitengewone lasten komen slechts in aanmerking, indien zij gezamenlijk meer bedragen dan vier percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen. Het percentage wordt verminderd met een half voor het derde en elk volgend kind voor hetwelk de belasting-

plichtige kinderaftrek geniet, doch bedraagt niet minder dan één. Voor het vaststellen van het aantal kinderen blijft artikel 47, vierde lid, buiten toepassing.

3. Met betrekking tot de buitengewone lasten vindt artikel 33 overeenkomstige toepassing.

Artikel 39. 1. Aftrekbare giften zijn de door de belastingplichtige gedane en met schriftelijke bescheiden gestaafde giften in geld aan binnen het Rijk gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen.

2. De in het eerste lid bedoelde giften komen slechts in aanmerking, voor zover zij te zamen zowel f 120 als één percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen, te boven gaan. De aftrek bedraagt ten hoogste vier percent van het op de voet van de vorige volzin verminderde onzuivere inkomen.

3. Als giften worden uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet-verplichte bijdragen, voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen.

4. Met betrekking tot de aftrekbare giften vindt artikel 33 overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Voorwerp van de belasting bij buitenlandse belastingplichtigen

Artikel 40. 1. Ten aanzien van buitenlandse belastingplichtigen wordt de belasting geheven naar het belastbare inkomen binnen het Rijk (belastbaar binnenlands inkomen).

2. Belastbaar binnenlands inkomen is het in een kalenderjaar genoten inkomen binnen het Rijk (binnenlands inkomen), verminderd met de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen.

3. Binnenlands inkomen is het in artikel 41 omschreven onzuivere inkomen binnen het Rijk (binnenlands onzuiver inkomen) verminderd met renten van schulden welke verzekerd zijn door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak en met premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Kinderbijslagwet.

4. Bij het bepalen van het binnenlandse inkomen vinden de voorschriften van Hoofdstuk II overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat als winst uit onderneming slechts worden aangemerkt de gezamenlijke voordelen die worden verkregen uit een onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een binnen het Rijk aanwezige vaste inrichting — landbouwgronden daaronder begrepen — of van een vaste vertegenwoordiger binnen het Rijk (binnenlandse onderneming).

Artikel 41. 1. Het binnenlandse onzuivere inkomen bestaat uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen een niet binnen het Rijk wonende persoon geniet als:

- a. winst uit binnenlandse onderneming;
- b. zuivere inkomsten uit:

1°. arbeid, voor zover zij worden genoten ter zake van het binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking of bestaan uit aan inhouding van loonbelasting onderworpen opbrengst van een niet binnen het Rijk vervulde dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking;

2°. onroerende goederen, binnen het Rijk gelegen;

3°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak;

4°. rechten op aandelen in de winst van een onderneming waarvan de leiding binnen het Rijk is gevestigd, voor zover zij niet voortspuiten uit effectenbezit of uit dienstbetrekking;

5°. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een binnen het Rijk gevestigde ven-

nootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 34;

6°. rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen van publiekrechtelijke aard van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon.

c. in artikel 34 omschreven winst uit vervreemding van aandelen in, of winstbewijzen van een vennootschap, indien deze vennootschap binnen het Rijk is gevestigd.

2. Niet binnen het Rijk wonende personen, die binnen het Rijk als musicus of anderszins als artiest optreden dan wel als beroep een tak van sport beoefenen, worden geacht binnen het Rijk een dienstbetrekking te vervullen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, letter b, onder 1°, wordt als binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking mede aangemerkt de werkzaamheid of de vroegere werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen, welke het verkeer tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, onderhouden, mits de leiding van de onderneming binnen het Rijk is gevestigd en aan het Rijk krachtens een overeenkomst met een ander deel van het Koninkrijk of met een andere Mogendheid de inkomsten uit zodanige werkzaamheden ter belasting zijn toegewezen.

Artikel 42. 1. Als het drijven van een binnenlandse onderneming door een niet binnen het Rijk wonende persoon wordt niet aangemerkt het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, tenzij de leiding van de onderneming binnen het Rijk gevestigd is.

2. Ten aanzien van een niet binnen het Rijk wonende persoon wordt, tenzij artikel 41, derde lid, van toepassing is, de werkzaamheid of de vroegere werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen welke het verkeer tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk onderhouden, niet aangemerkt als binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking.

HOOFDSTUK IV

Verrekening van verliezen

Artikel 43. 1. Indien de berekening van het inkomen leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies.

2. Een verlies wordt verrekend met het inkomen van het voorafgaande en de zes volgende kalenderjaren.

3. De in het tweede lid genoemde termijn van zes jaren wordt, indien de belastingplichtige regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, onbepaald verlengd ten aanzien van aanloopverliezen, zijnde verliezen uit onderneming, geleden gedurende de eerste zes jaren na de stichting van de onderneming.

4. De verrekening geschiedt in de volgorde waarin de verliezen zijn ontstaan en de inkomens zijn genoten.

Artikel 44. 1. De verrekening van een verlies met het inkomen van het voorafgaande kalenderjaar geschiedt door vermindering van de aanslag bij beschikking van de inspecteur.

2. Rechtsmiddelen tegen een zodanige beschikking kunnen uitsluitend betrekking hebben op de grootte van het te verrekenen bedrag alsmede op de toepassing van artikel 43.

3. Ingeval de inspecteur van een aangifte, waarin een met het inkomen van het voorafgaande kalenderjaar te verrekenen verlies is opgenomen, afwijkt in diër voege dat geen verrekening plaats vindt en geen aanslag wordt vastgesteld, geeft hij daarvan bij beschikking kennis aan de belastingplichtige.

4. De inspecteur stelt het bedrag van een op de voet van artikel 43, derde lid, te verrekenen verlies bij beschikking vast.

HOOFDSTUK V

Tarief

Artikel 45. 1. Het bedrag der verschuldigde belasting wordt aangewezen door de bij deze wet behorende tabel.

2. Het belastbare inkomen wordt, uitsluitend voor de toepassing van de tabel, verminderd met f 3 voor elke dag van het kalenderjaar waarop de niet duurzaam gescheiden levende echtgenote van de belastingplichtige gedurende ten minste vier uren werkzaamheden heeft verricht in dienstbetrekking, dan wel ten minste vier uren achtereenvolgende werkzaamheden heeft verricht, hetzij in haar onderneming of in die van haar man, hetzij voor het verwerven van inkomsten uit arbeid anders dan uit dienstbetrekking. De vermindering bedraagt ten hoogste f 624.

3. Het belastbare inkomen wordt, uitsluitend voor de toepassing van de tabel, verminderd met f 624 ten aanzien van de belastingplichtige die bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht, hetzij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, hetzij invalide is; deze vermindering vindt geen toepassing ten aanzien van de belastingplichtige die uitsluitend onder artikel 46, tweede lid, letter b of c, valt.

4. Als invalide wordt aangemerkt de belastingplichtige die ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zal zijn om een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde belastingplichtigen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of een belastingplichtige buiten staat zal zijn om een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde belastingplichtigen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 46. 1. Onder tariefgroep III van de tabel valt de belastingplichtige die kinderaftrek geniet.

2. Van de overige belastingplichtigen valt onder tariefgroep II:

a. hij die gedurende het kalenderjaar of gedurende een gedeelte daarvan gehuwd was zonder duurzaam van zijn echtgenoot gescheiden te leven;

b. hij die bij het einde van het kalenderjaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt of zou hebben bereikt;

c. hij die ten minste vijf jaren met zijn echtgenoot een huishouden heeft gevormd of uit wiens huwelijk een kind is geboren.

3. Onder tariefgroep I valt de belastingplichtige die niet onder tariefgroep II of III valt.

Artikel 47. 1. De belastingplichtige geniet kinderaftrek voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;

b. jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene, met wie hij gehuwd is geweest of van degene, met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

d. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

e. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, tengevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

2. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

3. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of:

a. een kind in belangrijke mate op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden;

b. een kind buiten staat zal zijn om een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

4. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, voor wie kinderaftrek wordt genoten, wordt een kind, vallende onder het eerste lid, letter d of e, voor twee kinderen geteld, indien dat kind grotendeels op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden. Een kind, vallende onder het eerste lid, letter d, wordt daarenboven nogmaals geteld, indien het niet tot het huishouden van de belastingplichtige behoort en geheel of nagenoeg geheel op diens kosten wordt onderhouden.

5. De buitenlandse belastingplichtige geniet slechts kinderaftrek, indien met betrekking tot een ten behoeve van het land van zijn inwoning geheven belasting naar het inkomen kinderaftrek wordt verleend aan hen die binnen het Rijk wonen.

6. Voor de toepassing van de vorige leden is de toestand bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht, beslissend.

Artikel 48. 1. Op verzoek van de belastingplichtige wordt het totaal van de volgende bestanddelen van het belastbare inkomen, indien dit totaal meer dan f 1 000 bedraagt, niet op de voet van de tabel belast:

a. winst behaald met of bij het staken van een onderneming dan wel met of bij de overdracht of liquidatie van een gedeelte van een onderneming;

b. winst genoten krachtens de werking van artikel 16;

c. inkomsten als bedoeld zijn in de artikelen 22, eerste lid, letters c, d, en e, en 27 naar haar zuivere bedrag;

d. winst uit vervreemding van aandelen of winstbewijzen als bedoeld is in artikel 34.

2. De belastingvoet van de onder het eerste lid vallende bestanddelen van het belastbare inkomen is het percentage dat volgens de geldende tabel verschuldigd is van de laatste f 600 van een belastbaar inkomen ten bedrage van hetgeen de belastingplichtige gemiddeld per jaar aan op de voet van de tabel belast inkomen en binnenlands inkomen heeft genoten gedurende de tijd waarin hij in de laatste drie voorafgaande kalenderjaren belastingplichtig was. Het percentage wordt op een geheel getal naar beneden afgerond en bedraagt niet minder dan twintig en niet meer dan veertig.

Artikel 49. 1. Het totaal van de inkomsten als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, voortvloeiende uit de herkapitalisatie van een lichaam, wordt, op verzoek van de belastingplichtige, naar haar zuivere bedrag niet op de voet van de tabel, doch naar een belastingvoet van twintig percent belast. Een met het oog op de over die inkomsten verschuldigde inkomstenbelasting uitgekeerd dividend in contanten wordt alsdan, voor zover dit dividend niet meer bedraagt dan vijftwintig percent van de nominale waarde van de uitgereikte aandelen en van de bijschrijving op aandelen, eveneens naar die belastingvoet belast.

2. Indien uit een herkapitalisatie tevens in aandelen genoten inkomsten als bedoeld zijn in artikel 22, eerste lid, letter f, voortvloeiend, worden deze onder de in het eerste lid bedoelde inkomsten begrepen.

3. Een herkapitalisatie wordt aanwezig geacht, indien het lichaam:

a. zijn nominaal gestorte kapitaal met tenminste vijftwintig percent vergroot; en

b. in de aan de kapitaalsvergroting voorafgaande tien jaren:

1°. dividend heeft uitgekeerd tot tenminste een bedrag gelijk aan het dubbele van de kapitaalsvergroting;

2°. geen teruggave heeft gedaan van hetgeen op aandelen is gestort;

3°. geen eigen aandelen middellijk of onmiddellijk heeft verworven;

4°. niet is overgegaan tot een kapitaalsvergroting waarop het eerste lid van toepassing is geweest.

4. Onze Minister kan afwijkingen toestaan van het bepaalde in het derde lid, met dien verstande dat ten aanzien van binnen het Rijk gevestigde lichamen een afwijking van letter *a* slechts is toegestaan, indien het lichaam verschillende soorten nominaal gestort kapitaal heeft die niet op gelijke voet in de herkapitalisatie worden betrokken, en een afwijking van letter *b* slechts betrekking kan hebben op het bepaalde onder 2° en 3°.

5. Ten aanzien van binnen het Rijk gevestigde lichamen wordt de vraag of een herkapitalisatie aanwezig is, bij uitspraak van de inspecteur belast met de aanslagregeling voor de vennootschapsbelasting, op een vóór de kapitaalsvergroting door het lichaam in te dienen verzoek beslist.

HOOFDSTUK VI

Aanslag en aansprakelijkheid

Artikel 50. 1. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

2. De binnenlandse belastingplichtige wordt aangeslagen in de gemeente waar hij bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht woont.

3. De buitenlandse belastingplichtige, alsmede de binnenlandse belastingplichtige die binnen het Rijk geen vaste woon-gemeente heeft, wordt aangeslagen in een door Onze Minister aan te wijzen gemeente.

Artikel 51. 1. Als voorheffingen worden aangewezen de ingehouden of nageheven dividendbelasting en loonbelasting betrekking hebbende op bestanddelen van het onzuivere inkomen met uitsluiting van de bij de naheffing toegepaste verhoging.

2. Ten aanzien van buitenlandse belastingplichtigen die bij de heffing van de loonbelasting kinder aftrek genieten, doch bij de heffing van de inkomstenbelasting niet, kan Onze Minister bepalen dat een hoger bedrag aan loonbelasting als verrekenbaar wordt beschouwd dan volgens het eerste lid verrekbaar is.

Artikel 52. 1. Geen aanslag wordt vastgesteld en verrekking van voorheffingen blijft achterwege, indien het belastbare inkomen niet meer dan f 6 900 bedraagt en het onzuivere inkomen voor niet meer dan f 6 900 bestaat uit aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten en voor niet meer dan f 300 uit andere bestanddelen.

2. Voor de toepassing van het eerste lid en van artikel 53 worden niet beschouwd als aan inhouding van loonbelasting onderworpen de inkomsten waarop inhouding van loonbelasting achterwege is gelaten ingevolge daartoe door of vanwege Onze Minister verleende machtiging.

Artikel 53. 1. Het eerste lid van het vorige artikel is niet van toepassing:

a. indien de aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten over tijdvakken welke langer dan een maand samenvallen, hetzij van meer dan één inhoudingsplichtige zijn genoten, hetzij mede van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige zijn opgekomen;

b. indien het negatieve bedrag van de bestanddelen van het onzuivere inkomen, andere dan aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten, en de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen te zamen tenminste f 300 bedraagt;

c. in de door Onze Minister aan te wijzen groepen van gevallen waarin die toepassing voor de belastingplichtige tot een bijzondere hardheid of tot een ongerechtvaardigd voordeel zou leiden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, letter *a*, blijven buiten aanmerking de van inhoudingsplichtigen genoten inkomsten waarvan het totale zuivere bedrag, vermeerderd met het zuivere bedrag van de niet aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten, niet meer bedraagt dan f 300.

3. Onze Minister kan met betrekking tot inkomsten, ten aanzien waarvan artikel 31, tweede lid, letter *b*, van de Wet op de loonbelasting 1958 toepassing heeft gevonden, een van het eerste lid, letter *a*, afwijkende regeling treffen.

4. Het in het eerste lid, letter *b*, bepaalde vindt slechts toepassing indien een aangifte is gedaan.

Artikel 54. 1. Indien in het belastbare inkomen van de belastingplichtige begrepen zijn bestanddelen van het belastbare inkomen van zijn echtgenote dan wel van een kind, zijn dezen, onverminderd de aansprakelijkheid van de echtgenote uit anderen hoofde, voor de verschuldigde belasting aansprakelijk alsof zij zelf waren aangeslagen, doch tot geen hoger bedrag dan de belastingplichtige verschuldigd zou zijn geweest bij een belastbaar inkomen samengesteld uit de bestanddelen welke van de zijde van zijn echtgenote dan wel van het kind zijn opgekomen, na aftrek van de te hunnen laste toegepaste voorheffingen.

2. Op deze aansprakelijkheid wordt geen beroep gedaan, alvorens de inspecteur het bedrag, waarvoor de echtgenote of het kind aansprakelijk is, aan die echtgenote, onderscheidenlijk dat kind, dan wel diens wettelijke vertegenwoordiger, heeft medegedeeld.

HOOFDSTUK VII

Aanvullende regelingen

Artikel 55. Wij behouden ons voor bij algemene maatregel van bestuur aanvullende regelen te geven betreffende:

a. het verlenen van een teruggaaf ingeval de belastingplichtige gedurende een tijdvak van drie aaneengesloten gehele kalenderjaren winst uit een zelfde onderneming heeft genoten, voor zover de belasting die over dat tijdvak is geheven, de belasting die verschuldigd zou zijn indien de winst gelijkmatig aan elk der jaren zou worden toegerekend, met meer dan 10 percent van het laatstbedoelde belastingbedrag en tevens met meer dan driehonderd gulden overtreft, onder de voorzieningen die Wij in verband met de samenloop met andere bepalingen strekkende tot matiging van de gevolgen van het heffen van de belasting per kalenderjaar nodig oordelen;

b. het verstrekken door de in artikel 49 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen bedoelde personen en lichamen van schriftelijke inlichtingen betreffende feiten waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor het bepalen van het inkomen van derden;

alsmede andere in het kader der wet passende nadere regelen te geven ter aanvulling van in de wet geregelde onderwerpen.

Artikel 56. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven volgens welke, onder daarbij te stellen voorwaarden, voor de heffing van de inkomstenbelasting de werkzaamheden, rechten en verplichtingen van een naamloze vennootschap welke winsten of zuivere inkomsten uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaan uit voordelen uit landgoederen in de zin van de Natuurschoonwet 1928 (*Stb.* 63), als werkzaamheden, rechten en verplichtingen van haar gezamenlijke aandeelhouders worden beschouwd.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slothepalingen

Artikel 57. 1. Voor zover een verlies uit onderneming kan worden verrekend met een onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950 (*Stb.* K 423), blijft artikel 4, tweede lid, buiten toepassing.

2. De onbelaste reserve wordt op het tijdstip waarop degene voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, op houdt uit de onderneming binnen het Rijk belastbare winst te genieten, ook indien artikel 15, derde lid, of artikel 17 toepassing vindt, in haar geheel aan de winst toegevoegd. Voorts wordt de onbelaste reserve aan de winst toegevoegd naar gelang het vermogen van de onderneming, verminderd met de toelaatbare reserves, bij het einde van enig kalenderjaar is gedaald beneden het bedrag van dat vermogen, eveneens verminderd met die reserves, bij de aanvang van het kalenderjaar 1950 of van het boekjaar waartoe 1 januari 1950 behoort.

3. De belastingplichtige kan vrijwillig de onbelaste reserve geheel of ten dele aan de winst toevoegen. Voegt hij haar geheel aan de winst toe, dan is de belasting over dat gedeelte van de winst slechts voor driekwart verschuldigd en wordt die belasting op daartoe gedaan verzoek berekend op de voet van artikel 48.

Artikel 58. 1. De boekwaarde van onroerende goederen welke tot het landbouwbedrijf van de belastingplichtige behoren, kan, zonder dat dit de winst beïnvloedt, aan het begin van het eerste kalenderjaar waarover de winst volgens deze wet wordt bepaald, worden verhoogd tot de waarde welke aan die goederen in het economische verkeer kan worden toegekend, behoudens voor zover het waardeverschil in de uitoefening van het bedrijf is ontstaan.

2. De inspecteur stelt het bedrag van de verhoging bij beschikking vast.

Artikel 59. Afschrijving ingevolge artikel 10 of artikel 72, vijfde lid, geschiedt naar de regelen welke van kracht zijn op het tijdstip waarop ter zake van de verwerving of de verbetering van het bedrijfsmiddel verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, of, zo geen verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, het tijdstip waarop het bedrijfsmiddel is verworven of verbeterd.

Artikel 60. Verminderingen en bijtellingen ingevolge artikel 11 of artikel 72, zesde lid, geschieden naar de regelen welke van kracht zijn op het tijdstip waarop de verplichtingen zijn aangegaan of de voortbrengingskosten zijn gemaakt.

Artikel 61. 1. Ten aanzien van een onderneming waarvan reeds onder de werking van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 (*Verord.bl.* 105) de winst wordt bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, wordt de aard van de onderneming geacht dit te rechtvaardigen, zolang het boekjaar niet wordt gewijzigd.

2. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven ter tegemoetkoming aan het bezwaar, dat de winst behaald in het bij het in werking treden van de wet verstreken gedeelte van een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, welke winst geacht kan worden reeds onder de werking van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 te zijn belast, door de werking van artikel 18 andermaal aan inkomstenbelasting wordt onderworpen.

Artikel 62. Op de uitkeringen bedoeld in artikel 35, vierde lid, van de Wet op de loonbelasting 1958 is artikel 48 van toepassing.

Artikel 63. Voor de toepassing van artikel 24, derde lid, telt bij verzekeringen welke looptijd aanvangt vóór 1 januari 1941, het op die datum verstreken gedeelte van de looptijd niet mede.

Artikel 64. Voor de belastingplichtige die in het kalenderjaar dat aan het tijdstip van het in werking treden van deze wet voorafgaat, aan de loonbelasting was onderworpen en niet in aanmerking komt voor een aanslag in de inkomstenbelasting over dat jaar, wordt de aan het slot van het tweede lid van artikel 39 bedoelde aftrek voor het eerste kalenderjaar waarin deze wet toepassing vindt, verhoogd met het bedrag dat aanleiding zou hebben gegeven tot vermindering op de voet van artikel 14a, tweede lid, van het Besluit op de Loonbelasting

1940 (*Verord.bl.* 224), indien de belastingplichtige ook voor laatstbedoeld jaar aan de loonbelasting op de voet van dat besluit was onderworpen.

Artikel 65. Artikel 43, derde lid, vindt geen toepassing met betrekking tot verliezen uit een onderneming welke vóór 1 januari 1953 is gesticht.

Artikel 66. De tabel bedoeld in artikel 45, eerste lid, is de tabel vastgesteld bij de wet van 15 augustus 1955 (*Stb.* 370) (tabel 1956).

Artikel 67. Met een herkapitalisatie als bedoeld is in artikel 49 wordt gelijkgesteld een kapitaalsvergroting door een uitdeling van dividend in de vorm van aandelen ter zake waarvan artikel 1, eerste lid, van de Wet op de herkapitalisatie 1957 (*Stb.* 1958, 75) van toepassing is geweest.

Artikel 68. 1. Met inachtneming van door Onze Minister te geven regelen en tegen een door Onze Minister vast te stellen vergoeding worden aan bestuurders en ambtenaren van kerkgenootschappen op daartoe gedaan verzoek inlichtingen versprekt nopens het inkomen van de leden van hun kerkgenootschap.

2. Het is bedoelde bestuurders en ambtenaren verboden de verkregen gegevens verder bekend te maken dan nodig is voor de uitoefening van hun functie.

Artikel 69. In artikel 16, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen worden de woorden „vermindering of ontheffing” vervangen door: vermindering, ontheffing of teruggaaf.

Artikel 70. De wet van 22 mei 1845 (*Stb.* 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen wordt als volgt gewijzigd:

a. aan artikel 6 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende: Voor navorderings- en naheffingsaanslagen die na het overlijden van de belastingplichtige worden vastgesteld, zijn de erfenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem is gelegateerd;

b. aan artikel 8 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende: Indien in de belastingwet geen belastingjaar is omschreven, geldt als zodanig voor de toepassing van deze wet het tijdvak, waarover de belasting wordt geheven;

c. in artikel 9, onder 2°, worden na het woord „is” ingevoegd de woorden: of aldaar geen vaste woonplaats heeft.

Artikel 71. Aan artikel 20 van de Comptabiliteitswet 1927 (*Stb.* 259) wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

9. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 20a geldt als belastingjaar, indien dat niet in de belastingwet is omschreven, het tijdvak waarover de aanslag is berekend. Met afwijking van het vorenstaande geldt voor de vennootschapsbelasting als belastingjaar het kalenderjaar waarin de aanslag is vastgesteld.

Artikel 72. 1. Het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en de Zevende Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 (*Stcrt.* 1944, 36) vervallen.

2. De Wet op de Inkomstenbelasting 1914 (*Stb.* 563) wordt ingetrokken.

3. Artikel 4 van de Wet Belastingherziening 1950 wordt ingetrokken.

4. De in de voorgaande leden bedoelde regelingen blijven van toepassing met betrekking tot kalenderjaren en belastingtijdvakken, welke zijn geëindigd vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt.

5. Voor zover bedrijfsmiddelen vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, zijn verworven, verbeterd, besteld of aanbesteed, blijft artikel 8 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 van toepassing.

6. Voor zover ter zake van de verwerving of de verbetering van bedrijfsmiddelen verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, blijft artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 van toepassing.

7. Voor de toepassing van Hoofdstuk IV worden voor de laatste zes jaren waarover de inkomstenbelasting wordt geheven krachtens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, als verliezen van die jaren beschouwd de naar de bepalingen van dat besluit te berekenen verliezen.

8. Voor de toepassing van artikel 48, tweede lid, wordt voor de laatste drie jaren, waarover de inkomstenbelasting wordt geheven krachtens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 als op de voet van de tabel belast inkomen beschouwd het onzuivere inkomen, verminderd met de persoonlijke verplichtingen, de buitengewone lasten en de giften, een en ander opgevat en berekend naar de bepalingen van dat besluit.

Artikel 73. 1. Deze wet treedt, behoudens het bepaalde in het tweede lid, in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

2. De bedragen van f 120 en f 240, genoemd in artikel 32, worden tot een bij de wet te bepalen tijdstip gelezen als f 100 onderscheidenlijk f 200.

3. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de inkomstenbelasting 1958.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Financiën,